

Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

bułgarski

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Swipe to change

Prawo spadkowe

Bułgaria

To zestawienie informacyjne zostało opracowane we współpracy z Radą Notariatów Unii Europejskiej (CNUE).

1 W jaki sposób dokonuje się rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (testament, testament wspólny, umowa dotycząca dziedziczenia)?

Każda osoba, która ukończyła 18. rok życia i która jest w pełni władz umysłowych, może rozporządzać majątkiem na wypadek śmierci. W tym celu sporządza się testament. Spadkodawca może rozporządzić w nim całym swoim majątkiem. Może on sporządzić testament własnoręcznie (spisać go w całości odręcznie i go podpisać) lub w formie aktu notarialnego; w tej ostatniej sytuacji testament zostanie sporządzony przez notariusza w obecności dwóch świadków.

Testament własnoręczny musi zostać spisany w całości odręcznie przez spadkodawcę, a także zostać opatrzony datą oraz jego podpisem. Podpis powinien figurować pod rozrządzeniami testamentowymi. Testament można złożyć u notariusza na przechowanie w zabezpieczonej kopercie. W takiej sytuacji notariusz składa na kopercie oświadczenie depozytariusza. Oświadczenie podpisują spadkodawca i notariusz, przy czym oświadczenie wprowadza się następnie do specjalnego rejestru.

Testament w formie aktu notarialnego sporządza notariusz w obecności dwóch świadków.

Spadkodawca składa ustne oświadczenie woli przed notariuszem, który spisuje je zgodnie z treścią tego oświadczenia, a następnie odczytuje spadkodawcy w obecności świadków. Notariusz zamieszcza w testamencie adnotację dotyczącą dopełnienia tych formalności, określając miejsce i datę sporządzenia testamentu. Następnie testament podpisują spadkodawca, świadkowie i notariusz. Przygotowując testament w formie aktu notarialnego, notariusz postępuje zgodnie z art. 578 ust. 1 i ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego.

Jeżeli spadkodawca nie jest w stanie podpisać testamentu, musi podać przyczynę, dla której nie jest w stanie złożyć podpisu, a notariusz dokonuje adnotacji na temat tych powodów przed odczytaniem testamentu.

2 Czy należy ten dokument zarejestrować, a jeżeli tak, w jaki sposób?

Od czasu zmiany przepisów dotyczących rejestracji w dniu 1 stycznia 2001 r. odpisy otwartych testamentów dotyczących nieruchomości lub praw własności do nieruchomości muszą być wprowadzane do rejestru.

3 Czy istnieją jakieś ograniczenia dotyczące rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (np. zachówek)?

Pozostający przy życiu małżonek i dzieci spadkodawcy lub, w przypadku braku zstępnych, rodzice zmarłego mają prawo do zachowku. Jeżeli spadkodawca pozostawił zstępnych, pozostających przy życiu rodziców lub małżonka, spadkodawca nie może dokonać rozrządzenia ani darowizny z majątku obniżających wartość przysługującego im zachowku. Całkowita wartość zachowku przysługującego wszystkim uprawnionym może wynosić do pięciu szóstych wartości majątku spadkowego, jeżeli spadkodawca pozostawia małżonka i co najmniej dwoje dzieci. Spadkodawca może rozporządzać tą częścią spadku, która nie jest przeznaczona na zachówek.

W braku pozostającego przy życiu małżonka zstępni (w tym przysposobieni) otrzymują zachówek w następującej wysokości: w przypadku jednego dziecka lub zstępnych tego dziecka: połowę majątku; w przypadku co najmniej dwojga dzieci lub ich zstępnych: dwie trzecie majątku spadkodawcy.

Jeżeli spadkodawca pozostawił zstępnych i pozostającego przy życiu małżonka, wartość zachowku małżonka jest równa wartości zachowku każdego dziecka. W tej sytuacji rozporządzalna część spadku równa się jednej trzeciej majątku spadkowego w przypadku jednego dziecka, jednej czwartej w przypadku dwojga dzieci i jednej szóstej w przypadku co najmniej trojga dzieci.

Jeżeli spadkodawca nie pozostawił żadnych zstępnych, zachówek małżonka wynosi połowę spadku, w przypadku gdy małżonek jest jedynym spadkobiercą, albo jedną trzecią, jeżeli spadkodawca pozostawił pozostających przy życiu rodziców.

Zachówek pozostającego przy życiu rodzica lub pozostających przy życiu rodziców wynosi jedną trzecią spadku.

4 W przypadku braku rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci – kto jest uprawniony do dziedziczenia i w jakich częściach?

Do dziedziczenia ustawowego stosuje się następujące zasady, w zależności od danych okoliczności:

jeżeli zmarły nie miał małżonka ani żadnych dzieci, dziedziczą po nim pozostający przy życiu rodzice w częściach równych lub pozostający przy życiu rodzic (art. 6 ustawy o dziedziczeniu). Jeżeli spadkodawca pozostawił jedynie zstępnych drugiego stopnia lub zstępnych dalszych stopniem, zstępni najbliższej spokrewnieni ze spadkodawcą dziedziczą w częściach równych (art. 7 ustawy o dziedziczeniu). Jeżeli spadkodawca pozostawił jedynie pozostające przy życiu rodzeństwo, dziedziczy ono w częściach równych (art. 8 ust. 1 ww. ustawy). Jeżeli zmarły pozostawił pozostające przy życiu rodzeństwo lub pozostających przy życiu zstępnych drugiego stopnia lub zstępnych dalszych stopniem, rodzeństwo otrzymuje dwie trzecie spadku, a zstępni – jedną trzecią (art. 8 ust. 2 ww. ustawy);

jeżeli zmarły nie miał małżonka, ale pozostawił pozostające przy życiu dzieci, dziedziczą one w częściach równych (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Udział spadkowy dziecka, które nie dożyło otwarcia spadku, przypada jego zstępnym w kolejności dziedziczenia (zasada reprezentacji);

jeżeli zmarły pozostawił małżonka, ale nie pozostawił żadnych dzieci, zstępnych, żadnego rodzeństwa ani żadnych zstępnych rodzeństwa, małżonek dziedziczy spadek w całości (art. 9).

Jeżeli małżonek dziedziczy w zbiegu ze zstępnymi lub rodzeństwem lub zstępnymi rodzeństwa, przysługuje mu połowa majątku zmarłego, pod warunkiem że dziedziczenie następuje przed upływem 10 lat od zawarcia małżeństwa. W przeciwnym razie małżonkowi przypada udział w wysokości dwóch trzecich spadku. Jeżeli małżonek dziedziczy w zbiegu ze zstępnymi oraz rodzeństwem lub zstępnymi rodzeństwa, małżonek w pierwszym przypadku dziedziczy jedną trzecią majątku, a drugim przypadku – połowę;

jeżeli zmarły pozostawia małżonka i dzieci, małżonek i dzieci dziedziczą w częściach równych (art. 9 ust. 1).

5 Jaki organ jest właściwy:

5.1 w sprawach dziedziczenia?

Nie stosuje się żadnej specjalnej procedury przyjęcia spadku przez spadkobiercę.

Osoba będąca w posiadaniu testamentu własnoręcznego ma obowiązek – niezwłocznie po tym, jak dowie się o śmierci spadkodawcy – udać się do notariusza w celu przedstawienia testamentu.

Każda zainteresowana strona może wystąpić do sędziego sądu rejonowego właściwego dla miejsca otwarcia spadku o wyznaczenie terminu przedstawienia testamentu na potrzeby jego ogłoszenia przez notariusza.

Notariusz ogłasza testament, sporządzając protokół zawierający opis stanu testamentu i adnotację o otwarciu testamentu. Protokół podpisuje osoba, która przedstawiła testament, oraz notariusz. Dokument zawierający testament dołącza się do protokołu, a wyżej wymienione osoby parafują każdą stronę. Jeżeli testament przekazano notariuszowi na przechowanie (art. 25 ust. 2 ustawy), opisanych wyżej czynności dokonuje ten notariusz.

5.2 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu spadku?

Dziedziczenie następuje z momentem przyjęcia spadku. Przyjęcie spadku staje się skuteczne po otwarciu spadku.

Oświadczenie o przyjęciu spadku można złożyć na piśmie przed sędzią sądu rejonowego właściwego dla miejsca otwarcia spadku. W tym przypadku przyjęcie spadku odnotowuje się w specjalnym rejestrze.

Uznaje się, że do przyjęcia spadku doszło również wtedy, gdy spadkobierca dokonuje czynności w sposób oczywisty wskazujących na wolę przyjęcia spadku lub gdy spadkobierca ukrywa odziedziczony majątek. W tym drugim przypadku spadkobierca traci prawo do udziału w zatajonym spadku. Działając na wniosek którejkolwiek z zainteresowanych stron, sędzia sądu rejonowego po wezwaniu osoby uprawnionej do dziedziczenia wyznacza tej osobie termin, przed upływem którego ma ona złożyć oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku. Jeżeli przeciwko spadkobiercy toczy się postępowanie sądowe, wspomniany termin wyznacza sąd rozpatrujący tę sprawę.

Jeżeli spadkobierca nie dokona odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie, traci prawo do przyjęcia spadku.

Oświadczenie o przyjęciu spadku wprowadza się do specjalnego rejestru sądowego.

Odrzucenie spadku podlega takiej samej procedurze i jest rejestrowane w ten sam sposób.

5.3 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zapisu?

Obowiązują zasady stosowane w przypadku przyjęcia lub odrzucenia spadku.

5.4 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zachowku?

Zrzeczenie się lub przyjęcie zachowku nie wymaga żadnej specjalnej procedury. Uprawniony do zachowku, który nie może go jednak otrzymać w pełnej wysokości w związku z zapisami lub darowiznami, może wystąpić do sądu o zmniejszenie tych zapisów i darowizn w stopniu niezbędnym do uzupełnienia jego zachowku, po uwzględnieniu zapisów i darowizn dokonanych na jego rzecz, z wyjątkiem darowizn zwyczajowo przyjętych w danych stosunkach.

Jeżeli uprawniony, którego zachówek uległ obniżeniu, wykonuje swoje prawo do otrzymania zachowku wobec osób niebędących spadkobiercami ustawowymi, jest zobowiązany do przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

W celu ustalenia rozporządzalnej części spadku oraz kwoty zachowku przysługującego uprawnionemu, dokonuje się spisu inwentarza spadku należącego do spadkodawcy w momencie jego śmierci, po odliczeniu długów i ewentualnego zwiększenia majątku spadkowego, zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy o dziedziczeniu. Następnie dolicza się darowizny, z wyjątkiem darowizn zwyczajowo przyjętych w danych stosunkach, w zależności od ich statusu w momencie, gdy ich dokonano, oraz ich wartości w momencie otwarcia spadku w przypadku nieruchomości lub w momencie, gdy ich dokonano, w przypadku ruchomości.

Rozrządzenia testamentowe obniża się proporcjonalnie bez dokonywania rozróżnienia na spadkobierców i zapisobierców, chyba że spadkodawca postanowił inaczej.

6 Proszę krótko opisać postępowanie spadkowe na podstawie prawa krajowego, w tym dział spadku i podział składników majątku (w tym informacje, czy postępowanie spadkowe jest wszczynane z urzędu przez sąd lub inny właściwy organ)

Do podstawowych sposobów działu spadku należą sądowy dział spadku lub umowny dział spadku. Każdy ze współwłaścicieli ma prawo zażądać działu spadku niezależnie od wielkości swojego udziału.

Umowny dział spadku przeprowadza się za zgodą wszystkich współwłaścicieli w drodze zawarcia umowy. Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o własności, jeżeli przedmiotem umownego działu spadku jest ruchomość o wartości przekraczającej 50 BGN lub nieruchomość, dział musi zostać przeprowadzony w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi. W przypadku umownego działu spadku udział nominalny każdego współwłaściciela w majątku wspólnym staje się odrębnym i niezależnym prawem własności do rzeczywistego udziału w majątku będącym przedmiotem współwłasności.

Sądowy dział spadku odbywa się w drodze postępowania szczególnego uregulowanego w art. 341 i nast. kodeksu postępowania cywilnego. O dział spadku można wnieść w każdym czasie, ponieważ nie obowiązują terminy przedawnienia. To postępowanie procesowe odbywa się w dwóch etapach.

Etap pierwszy obejmuje ustalenie, czy dział spadku jest dopuszczalny:

Współspadkobierca ubiegający się o dział spadku wnosi pisemny wniosek do sądu rejonowego, załączając do niego:

1. akt zgonu spadkodawcy i poświadczenie dziedziczenia;
2. poświadczenie lub inny dowód pisemny dotyczący majątku spadkowego;
3. odpisy wniosku i załączników do niego dla pozostałych współspadkobierców.

W trakcie pierwszego posiedzenia sądu każdy ze współspadkobierców ma prawo wnieść wniosek o włączenie do masy spadkowej innych składników majątku. Również na pierwszym posiedzeniu sądu współspadkobierca może podważyć prawo innego współspadkobiercy do uczestniczenia w działale spadku, wielkość jego udziału lub zaliczenie określonych składników majątku na schedę spadkową.

W postępowaniu działowym sąd rozpatruje spory dotyczące pochodzenia, przysposobień, testamentów i autentyczności pisemnych dowodów lub wniosków o obniżenie wysokości rozrządzeń testamentowych lub darowizn.

Pierwszy etap kończy się orzeczeniem na temat dopuszczalności działu. Sąd określa, które składniki majątku będą przedmiotem działu między wskazanymi osobami oraz udział każdego współspadkobiercy. Sąd orzeka również – gdy wyda orzeczenie o dopuszczalności działu ruchomości – która ze stron postępowania o dział spadku ma je zatrzymać.

Jeżeli co najmniej jeden ze spadkobierców nie korzysta z masy spadkowej zgodnie ze swoim prawem do dziedziczenia, sąd w tym samym lub późniejszym orzeczeniu może na wniosek spadkobiercy wskazać, którzy spadkobiercy mają korzystać z danych składników majątku do czasu zakończenia działu spadku albo jakie kwoty mają zapłacić osoby korzystające z tych składników majątku pozostałym współspadkobiercom.

Drugi etap obejmuje sam dział spadku. Na tym etapie określa się zatem wielkość udziałów, a poszczególne strony postępowania o dział spadku otrzymują na wyłączną własność konkretne składniki majątku. Odbywa się to poprzez sporządzenie oświadczenia o działale i w drodze losowania. Sąd sporządza oświadczenie o działale na podstawie opinii biegłego zgodnie z ustawą o dziedziczeniu. Po sporządzeniu projektu oświadczenia o działale sąd wzywa strony w celu odczytania im tego oświadczenia i rozpatrzenia ich sprzeciwów. Następnie sąd sporządza końcowe oświadczenie o działale i ogłasza je w wyroku. Po

uprawomocnieniu się wyroku dotyczącego oświadczenia o dziale spadku sąd wzywa strony w celu przeprowadzenia losowania. Sąd może podzielić odziedziczone składniki majątku między strony postępowania o dział spadku bez losowania, jeżeli określenie udziałów i przeprowadzenie losowania jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

Jeżeli składnik majątku jest niepodzielny i nie można go włączyć do żadnego udziału, sąd zarządza jego sprzedaż w drodze licytacji publicznej. Strony działu spadku mogą uczestniczyć w tej licytacji.

W przypadku gdy niepodzielnym składnikiem majątku jest dom stanowiący przedmiot małżeńskiej wspólności majątkowej, która ustała w wyniku śmierci małżonka lub rozwodu, a pozostający przy życiu małżonek lub były małżonek sprawujący prawa rodzicielskie nad dziećmi zrodzonymi z tego małżeństwa nie ma własnego domu, sąd może na wniosek tego małżonka potraktować dom jako udział, rozliczając udziały innych stron postępowania o dział spadku za pomocą innych składników majątku lub środków pieniężnych.

W przypadku gdy niepodzielnym składnikiem majątku jest dom strona postępowania o dział spadku, która zamieszkiwała tam w momencie otwarcia spadku i która nie ma żadnego innego domu, może złożyć wniosek o włączenie tego domu do jej udziału i rozliczenie udziałów pozostałych stron postępowania za pomocą innych składników majątku lub środków pieniężnych. Jeżeli kilka stron spełnia te warunki i zgłosi roszczenie do tego składnika majątku, pierwszeństwo przyznaje się osobie, która zaoferuje najwyższą cenę.

Wniosek o przyznanie składnika majątku należy wnieść nie później niż na pierwszym posiedzeniu sądu po uprawomocnieniu się orzeczenia dotyczącego dopuszczalności działu spadku. Majątek wycenia się według jego rzeczywistej wartości.

W przypadku rozliczenia pieniężnego płatności środków wraz z ustawowymi odsetkami należy dokonać w ciągu sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia dotyczącego przyznania danego składnika majątku.

Strona postępowania o dział spadku, która otrzymała składnik majątku w swoim udziale, staje się jego właścicielem w momencie przelania w przewidzianym terminie środków pieniężnych wraz z ustawowymi odsetkami. Niedokonanie płatności w terminie skutkuje tym, że orzeczenie dotyczące przyznania składnika majątku jest nieważne z mocy prawa oraz że dany składnik majątku zostaje wystawiony na sprzedaż w drodze licytacji publicznej. Taki składnik majątku może zostać przyznany innej stronie postępowania o dział spadku, która spełnia wymogi i która złożyła wniosek o jego przyznanie w przewidzianym terminie, bez wystawiania go na sprzedaż w drodze licytacji publicznej, pod warunkiem że taka strona niezwłocznie zapłaci oszacowaną cenę obniżoną o wartość swojego udziału w tym składniku majątku. Uzyskaną kwotę dzieli się proporcjonalnie między pozostałe strony postępowania o dział spadku.

Postępowanie w sprawie sądowego działu spadku może zostać umorzone, a masa spadkowa – podzielona w drodze umowy, zawartej przez strony postępowania, zatwierdzonej przez sąd.

7 W jaki sposób i kiedy dany podmiot staje się spadkobiercą lub zapisobiercą?

Spadek nabywa się w drodze przyjęcia spadku. Do czasu przyjęcia spadku osoba uprawniona do dziedziczenia może zarządzać masą spadkową i wnosić powództwa posesoryjne w celu ochrony posiadania.

8 Czy spadkobiercy odpowiadają za długi spadkowe, a jeżeli tak, na jakich warunkach?

Poprzez otrzymanie odpowiedniego udziału (udziału niepodzielnego) w masie spadkowej każdy spadkobierca lub zapisobierca uzyskuje udział nominalny w majątku i długach spadkodawcy zawartych w masie spadkowej.

Spadkobiercy, którzy przyjęli spadek, są zobowiązani do spłacenia długów obciążających masę spadkową w stosunku odpowiadającym wielkości ich udziałów.

Spadkobierca, który przyjął spadek z dobrodziejstwem inwentarza, ponosi odpowiedzialność jedynie do wartości otrzymanego spadku.

Oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza należy złożyć na piśmie przed sędzią sądu rejonowego w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o otwarciu spadku. Sędzia sądu rejonowego może wydłużyć ten termin maksymalnie o kolejne trzy miesiące.

Oświadczenie o przyjęciu spadku wprowadza się do specjalnego rejestru sądowego.

Osoby nieposiadające zdolności do czynności prawnych oraz organy rządowe i pozarządowe przyjmują spadek jedynie z dobrodziejstwem inwentarza. Jeżeli jeden ze spadkobierców przyjmuje spadek z dobrodziejstwem inwentarza, pozostali spadkobiercy mogą z tego skorzystać bez uszczerbku dla ich prawa do przyjęcia lub odrzucenia spadku.

Inwentarz sporządza się zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego.

9 Jakich dokumentów/informacji wymaga się zazwyczaj w celu zarejestrowania nieruchomości?

Odpisy ogłoszonych testamentów odnoszących się do nieruchomości i praw własności do nieruchomości muszą zostać zarejestrowane. W przypadku testamentu pod tytułem ogólnym istnienie nieruchomości w danym okręgu sądowym poświadczają oświadczeniem zawierającym notarialnie poświadczony podpis uprawnionego, w którym wskazuje on nieruchomości w danym okręgu sądowym, o których jest mu wiadomo. Oświadczenie składa się wraz z testamentem sędziemu rejestrowemu w okręgu, w którym znajduje się nieruchomość.

Sędzia rejestrowy poleca urzędowi rejestrowemu w okręgu, w którym znajduje się nieruchomość, aby dokonał odpowiedniego wpisu odnoszącego się do tej nieruchomości. Akty notarialne podlegające rejestracji zostają zatem wpisane do powszechnie dostępnych rejestrów.

Do wniosku o rejestrację dołącza się dwa notarialnie poświadczone odpisy testamentów dotyczących nieruchomości i praw własności do nieruchomości.

9.1 Czy wyznaczenie zarządcy jest obowiązkowe czy obowiązkowe na wniosek? Jeżeli jest to obowiązkowe lub obowiązkowe na wniosek, jakie czynności należy podjąć?

Ustanowienie zarządcy spadku (wykonawcy testamentu) nie jest obowiązkowe. Spadkodawca może wyznaczyć do zarządu spadkiem jedną osobę mającą zdolność do czynności prawnych lub kilka takich osób.

Na wniosek każdej zainteresowanej strony sędzia sądu rejonowego właściwego dla miejsca otwarcia spadku może wyznaczyć termin, przed upływem którego osoba wyznaczona na zarządcę powinna podjąć się pełnienia tej funkcji. Jeżeli nie uczyni tego w wyznaczonym terminie, uznaje się, że nie przyjęła ona tej funkcji.

Sędzia sądu rejonowego może zwolnić zarządcę ze sprawowania zarządu, jeżeli zaniedbuje on swoje obowiązki lub jest niezdolny do ich wykonywania lub jeżeli działa w sposób podważający zaufanie pokładane w zarządcy.

9.2 Kto jest uprawniony do wykonania rozrządzenia na wypadek śmierci lub zarządzania masą spadkową osoby zmarłej?

Zobacz odpowiedź na poprzednie pytanie.

Jeżeli spadkodawca zmarł, nie pozostawiwszy testamentu lub nie wyznaczywszy zarządcy, każda osoba uprawniona do dziedziczenia może zarządzać składnikami masy spadkowej i zgłaszać roszczenia posesoryjne w celu ochrony posiadania tych składników do czasu przyjęcia spadku przez spadkobiercę.

9.3 Jakie uprawnienia przysługują zarządcy?

Zarządca ma obowiązek sporządzić inwentarz składników majątku, przy czym zwraca się do spadkobierców i zapisobierców o udział w tej czynności.

Zarządca przejmuje masę spadkową i zarządza nią w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania rozrządzeń testamentowych.

Zarządca nie jest uprawniony do zbywania składników majątku, chyba że jest to konieczne i odbywa się za zgodą sędziego sądu rejonowego, który wydaje orzeczenie po wysłuchaniu spadkobierców.

10 Jakie dokumenty zgodnie z prawem krajowym są zazwyczaj wydawane w toku i na koniec postępowania spadkowego, by poświadczyć status i prawa beneficjentów? Czy mają one szczególny skutek dowodowy?

Jeżeli spadkodawca pozostawił testament własnoręczny, notariusz ogłasza ten testament, sporządzając protokół zawierający opis stanu testamentu i adnotację o otwarciu testamentu.

Potwierdzeniem praw spadkobierców ustawowych jest poświadczenie dziedziczenia wydane przez wójta gminy, w którym znajdowało się ostatnie stałe miejsce zamieszkania spadkodawcy. Poświadczenia dziedziczenia wydaje się wyłącznie w odniesieniu do osób, które w dniu śmierci figurowały w ewidencji ludności i dla których sporządzono akt zgonu.

Poświadczenie wydaje się zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o rejestrach stanu cywilnego i art. 9 rozporządzenia w sprawie wydawania poświadczeń na podstawie ewidencji ludności. Poświadczenie wydaje się spadkobiercy, jego pełnomocnikowi lub osobom trzecim, pod warunkiem że osoby te potrzebują go do wykonywania swoich uprawnień lub pod warunkiem że są one wyraźnie uprawnione na mocy pełnomocnictwa poświadczanego notarialnie.

Do wydania poświadczenia wymagane są następujące dokumenty:

- wniosek sporządzony na formularzu centrum informacyjnego urzędu stanu cywilnego (GRAO), zawierający szczegółowe dane spadkobierców zmarłego; wniosek składa spadkobierca lub osoba upoważniona przez spadkobiercę;
- odpis aktu zgonu (jeżeli wydała go inna gmina);
- dowód tożsamości wnioskodawcy;
- poświadczony notarialnie pełnomocnictwo, jeżeli wniosek składa upoważniony pełnomocnik.

Ostatnia aktualizacja: 11/12/2015

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.